

KULTTUURI JA VIHDE 17.1.2017 Päivitetty: 17.1.2017

Vanha Juko toi Pekka Töpöhännän Lahteen - et kai sinä ole Monni?

Monni (Markus Karekallas) keksii Pillin (Ville Hilska) ja Pullan (Maija Hartikainen) monenmoista kiusaa Pekka Töpöhännälle. Kuva: Mirja Hussain

Mitä tapahtuu, kun uusi kissa saapuu kaupunkiin?

Voi olla että monenlaistakin.

Varsinkin, kun sillä ei ole häntää!

234

Pekka Töpöhäntä on saanut uusia mausteita teatteri Vanhan Jukon lastennäytelmässä, mutta tarinan ajankohtaisuus puree edelleen.

- Näytelmä käsittelee erilaisuutta ja kiusaamista. Halusin tuoda siihen myös lahtelaisuutta, ohjaaja **Suvi Halinen** sanoo.

- Ovatko Lahti ja lahtelaiset valmiita ottamaan vieraita vastaan? itse jo kymmenen vuotta Lahdessa asunut Halinen kysyy.

Mutta olemmeko me lahtelaiset sitten ihan Monneja? Siihen ei näytelmä suoraan vastaa.

- Riippuu varmaan kaupunginosasta ja tilanteesta, Monnia näyttelevä **Markus Karekallas** arvelee.

Lahden kaduilla on menoa, kun kissat pääsevät vauhtiin.

Rottajahdissa Harjukadulla

Kirjailija **Gösta Knutssonin** Pekka Töpöhännän on teatterinlavalle sovittanut **Kari Suvalo**. Lauantaina ensi-iltansa saava näytelmä on Vanhan Jukon ja Lahden kansanopiston teatterikoulutuksen yhteinen produktio.

Lahtelaisuuden tuominen näytelmään on oikeutettua alkuperäistekstinkin mukaan. Knutssonin kirjojen tarina sijoittui Uppsalaan, ja hän kuvasi kissoissa usein oman aikansa henkilöitä ja tapahtumia. Kirjasarja on julkaistu vuosina 1939-1972. 234

Jukon Töpöhännässä lavalle tassuttelevat Anttilanmäen Ulla ja Ristinkirkontornin Vanha-Maija. Rottia jahdataan Harjukadun koloista ja kulmilla luetaan Uutta Lahtea. Metsäkulman Murre on Hollolasta ja puhuu vain navettajuttuja - vähän erilainen, mutta ei kuitenkaan liikaa.

Hännätön Pekka Töpöhäntä punaisine rusetteineen on kuitenkin jotain niin vierasta ja ärsyttävää, että siihen Monni ei voi olla puuttumatta.

Ilmassa on jännityksen tuntua, kun jotain vierasta on saapunut kaupunkiin. Sille on näytettävä. Pilli ja Pulla säestävät tietysti mukana. Naisväki, varsinkin Maija Maitoparta, suhtautuu komeaan tulokkaaseen vähän suopeammin.

Kirjoissa Pekka matkustaa Amerikkaan, mutta Jukon näytelmässä Helsinkiin. Voi olla, että siinäkin on yhdelle kissalle ihan tarpeeksi.

Kissat lukevat Uutta Lahtea. Yleisönosastossa on mielenkiintoinen kirjoitus kaupunkiin tulleesta vieraasta.

Kunniaa graffiteille ja rapille

Paikannimien lisäksi näytelmän lahtelaiselementit ovat graffitit ja räpit.

Inspiksen **Salama** on maalannut lavasteiksi niitä graffiteja, joita lahtelaiset muistavat vuosien varrelta. Osa ihailen ja osa kauhistellen. Graffitia kun ei aina ole saanut tehdä luvallisesti.

- Graffitit ovat lahtelaisuutta. Nämä kaikki ovat olleet oikeasti olemassa ja niitä on käyty ihan erikseen katsomassa, että kenen kädenjälki tässä näkyykään, Halinen sanoo.

Lahti tunnetaan myös Suomen rap-pääkaupunkina ja niitäkin näytelmässä kuullaan. Vielä alkuviikosta pari räppiä puuttui.

- Äkkiäkös ne tältä porukalta syntyvät.

Räppien sanoitukset ovat **Mikko Laineen** ja **Riikka Koskisen** käsialaa. Molemmat myös näyttelevät, Laine Pekka Töpöhäntää ja Koskinen Vanha-Maijaa ja Tusse Patukkaa.

Pekka Töpöhännä (Mikko Laine) saapuu Lahteen. Häntä vielä menisi, mutta että punainen rusettikin! Sekös Monnia harmittaa.

Sopii kaikenikäisille

Reilun tunnin mittainen esitys sopii myös päiväkotikäisille, eikä siinä ole väliaikaa. Vauhtia on sen verran, etteivät katsojat pääse kyllästymään.

- Tässä on kova ryhmä, heissä on ilmaisuvoimaa. On tosi upeaa, että tällainen porukka saatiin mukaan Jukon kevätkauteen. Omalla porukalla ei näin suurta olisi pystytty tekemäänkään, taiteellinen johtaja **Linda Wallgren** sanoo.

234

Jukossa ollaan myös tyytyväisiä siihen, että lavalla on nyt lastennäytelmä. Lapsissa kun on myös teatterileisön tulevaisuus, niin kulunut kuin sanonta onkin.

- Lapset, jotka oppivat harrastamaan kulttuuria, hakeutuvat sen pariin myös aikuisena. Mutta sen mitä lapsille tarjotaan, pitää olla laadukasta. Muuten kokemus voi jäädä monella viimeiseksi.

Ohjaaja Suvi Halinen poimi lahtelaisuudesta näytelmään graffitit ja rap-musiikin.

Nuoret pääsivät kissarooleihin

Lastenkulttuurissa on myös syy, miksi **Joonas Savolainen** istuu Jukon näyttämöllä kissahattu päässään ja komea häntä maata pitkin kiumurrellen. Yli kymmenen vuotta Lappeenrannassa harrastajaporukoissa näyttellyt Savolainen innostui teatterista jo lapsena.

- Teatterin sytyttämä kipinä on se syy, miksi olen tällä puolella lavaa, enkä kuluta penkkejä vain katsojana. Ensimmäiset näkemäni teatteriesitykset ovat vieläkin mielessä.

Kansanopiston toisen vuosikurssin vastuupettaja ²³⁴**Misa Palander** pitää lapsia parhaana mahdollisena yleisönä näyttelijäopiskelijoille - ja miksei ammattilaisillekin. Palaute kun on usein välitöntä.

Yhteisproduktiossa nuoret tekevät kaikki kissaroolit Monnia lukuunottamatta. Monnia esittää Jukon näyttelijä Markus Karekallas. Useimmissa rooleissa on myös kaksoismiehitys, mikä on vaatinut paljon puvustukselta.

- Rooleja on 17 ja statistikissat päälle. Pukuja ja asusteita on todella saanut tehdä, sillä näyttelijät ovat olleet niin erikokoisia, ettei samoja pukuja ole välttämättä voinut käyttää samassa roolissa. Vasta nyt alkavat kissat näyttää vähän tutuilta, kun muistaa mikä hattu tai takki kenelläkin piti olla päässä. Aikaisemmin vielä tuntui, että onko täällä taas joku uusi kissa, puvustuksesta vastannut **Hanna Kaitila** sanoo.

Näytelmä saa kaikkiaan kymmenen esitystä.

Tarja Koljonen

Tagit:

Taide Kulttuuri Viihde

Tilaa ilmainen ESS.fi uutiskirje ja saat kiinnostavimmat uutiset suoraan sähköpostiisi.

Viikon pääuutisia

KOTIMAA 16.1.2017

Vihdoin!
Nuolen
lävistämä
joutsen
pääsi
kumppaninsa
luokse -
katso
kuvista
miten
lämmin oli
vastaanotto

PÄIJÄT-HÄME 18.1.2017

Vesikansalaiset
aikovat
laittaa
lasten
häiriköinnin
kuriin -
katso
video

MOOTTORIURHEILU

17.1.2017

Valtteri
Bottaksen
ura kuvina
- Lahden
FK-radalta
F1-
tähdeksi

IIHTELAJIT 18.1.2017

Turvate
yli 1
henkeä
"MM-
Lahtee
kohdist
erityisiä
turvallis

234

Kulttuuri ja viihde

Näytä lisää

